

Izbaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pada na ta dneva pramnik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekalšču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v "Narodni tiskarni", ulica Vetturini h. št. 9.

Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo "Gorice". Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 18 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska "Narodna tiskarna" (odgov. L. Lukežič).

Liberalna gospodarska mizerija.

Mnogokrat smo tekom let trdili, da na našem liberalni gospodarski organizaciji ni drugega, nego golo farlanje ljudi, nego koristolovsko izrabljanje gospodarskih osnov v politične in zasebne namene raznih kolovodij narodno-napredne stranke. Danes, ko sta se nekdanj neločljiva bratca dr. Tuma-Gabriček sprla, nam njihov časnikarski boj potrjuje vse naše trditve, kažejo vso mizerijo toliko hvallisane liberalne gospodarske organizacije. Pričakovati smemo še lepših razkritij, saj so marsikaj skrivali liberalci pod svojo načelno ocedo.

Liberalci krpajo svojo gospodarsko organizacijo, kakor čevljar star, raztrgan čevljev, ki pa že davno ne brani več vstopa vodi. Da odvrnejo pozornost javnosti od tega trudapolnega krpanja, se venomer zaganjajo v gospodarsko organizacijo naše stranke. Vse zastoj. Taka taktika je že zastarela in ne more več ustaviti tajnostnega šepetanja, ki gre od ust do ust prizadetih pristašev narodno-napredne stranke. Tembolj, ker "Soča" v svoji neprevidnosti marsikaj izblebota.

Kolikokrat je že n. pr. pisala "o zadnjih poskusih" z "Jelenom!" Pa naj ljudje potem še verujejo, da so finance tega ponesrečenega "piruha" ugodne? Posebno ako vemo, da je T. o. z. vknjižena na tem objektu za 200.000 K, tedaj za mnogo večjo vrednost, nego je ima objekt sam na sebi. Poleg tega, ako vedo, da je garancija, katero je prevzela znana detektorica konsorcija tega piruha, precej problematične narave.

Dalje. Ali ni "Soča" sama pisala, da je A. Gabriček kot načelnik T. o. z. odredil strogo revizijo neke zadruga izven Gorice, o kateri ve vsa goriška javnost, da je to "Mizarska zadruga"? Revizijo sta opravila dva uradnika "Trgovske-obrtne zadruga" in "Ljudske posojilnice". Uspeh te revizije v glavnih obrisih ni več nikaka tajnost v goriški javnosti. Bilance so bile vedno dokaj ugodne, sedaj pa ta mizerija, ki je prisilila M. Z., da je oddala podružnice v Trstu, na Reki in

Splitu. Vprašanje je le, komu je oddala in kakšna je garancija od strani prevzemnikov.

Člani načelstva M. Z., osnovane na omejenem poročtvu, so morali biti ob enem člani Trgovske-obrtne zadruga, ki je zasnovana na neomejenem poročtvu. To je sicer bilo zelo previdno za T. o. z., ki je angažirala pri M. Z. nad 350.000 K, bo pa zelo slabo za one člane M. Z., glede katerih ni izključeno, da bodo morali plačevati za ponesrečene špekulacijske poskuse znanih kolovodij liberalne stranke. Koliko nedolžnih bo trpelo samo radi tega, ker so nič hudega sluteč prevzemali razna poročtva. "Soča" naj taji to, če more in naj onemogoči kletvine, ki jih danes izusti toliko njenih pristašev.

"Ljudsko posojilnico" pustimo pri miru. Ona gre mirno svojo rakovo pot. V njej se le vedno bolj širi A. Gabriček, kakor predbaciva sam dr. Tuma. Vprašamo le, ali se je res izplačalo takrat vreči naše pristaše iz vodstva posojilnice za vso mizerijo, ki jo danes vidimo?

Zanima nas pa za danes vprašanje, koliko nosijo T. o. z. slavnoznani "piruki" — Trgovski Dom in Südbahn-hotel. "Soča" je pred leti glede piruhov postopala uprav donkišotski. To vidimo danes, ko je bilo vse njeno zmerjanje in kričanje vporabljeno samo za nekaj več kot nič. Lovorov venec za to pač ni zaslužila, to si v mirno vestjo priznava sama. Seveda, ako je odkrita vsaj sama sebi.

Vzemimo v roke letno poročilo Trgovske-obrtne zadruga za l. 1907. Glasom tega je znašala vrednost "Trgovskega Doma, Südbahn-hotela in neke hiše v ulici Sv. Ivana, koncem l. 1907, kron 743.729.22. Dolgovi vknjiženi na teh stavbah in zajeti deloma pri deželnem hipotečnem zavodu, deloma pri "Montu", so znašali v istem času K 301.728.06. T. o. z. je tedaj poleg izposojene glavnice investirala v teh stavbah K 301.728.86, tedaj okroglo pol milijona kron. Ta denar je izločila iz splošnega prometa. Če hoče zadostiti prosilcem posojil, mora sama delati dolgove, bodisi z reeskomptom ali direktno z izposojili. Zaposostavljamo vprašanje, ali je zunanji ugled

zavoda in recimo tudi — Slovencev v Gorici resnično zahteval tako ogromno investicijo tri četrt milijona kron. Pač pa se držimo vprašanja, ali so gospodje okoli T. o. z. ravnali pri tej investiciji z opreznostjo, ki so je smeli zahtevati člani T. o. z. in z njimi goriška slovenska javnost, ki je glede narodnega ugleda pri tem tudi prizadeta?

Na to vprašanje pa mora vsak trezen opazovalec odgovoriti s kratkim, ocdopolnim: ne! T. o. z. je svoj denar zelo slabo investirala, kajti ne nese ji ne le dobička, marveč ima celo zgubo s tem. Südbahn je n. pr. povsem pasiver. Sama T. o. z. je priznala pristojni oblasti, da je pri tem hotelu imela l. 1907 12.000 kron zgube! Piše naj se v uho tak ugled, če zna pizneje kedaj preobraziti se v narodno sramoto!

Hiša v ulici Sv. Ivana je bila kupljena l. 1907. O njeni donosnosti se da tedaj za omenjeno leto malo odgovoriti. Ako odbijemo vrednost te hiše od skupne vrednosti stavb, imamo vrednosti kron 701.039.44 za Trgovski Dom in Südbahn-hotel.

Po omenjenem poročilu je uprava teh hiš prejela za stanarino, razsvetljavo, centralno kurjavo, obrabo inventarja itd. pri obeh stavbah K 23.272.70 Izdala je pri upravi:

za hišnika itd. K 10.972.54
za obrestni vknjiženih dolgov " 12.839.63
Predplač. l. 1906
v odpis " 4.777.19

Stroški uprave K 28.589.86
od teh treba odb.
predpl. za l. 1908 " 7.360.75

tako da znašajo upravni stroški K 21.228.61
čisti dohodek obeh stavb
za l. 1907 znaša sedaj K 2.044.09

Če primerjamo ta čisti dohodek z vrednostjo stavb K 701.039.44, razvidimo, da se je T. o. z. obrestoval ta denar po 0.29 od sto, reči 29 stotink od sto, tedaj niti 1/3 od sto. T. o. z. pa plačuje hranilne vloge najmanj po 4 in pol od sto, reskomp. najmanj po 5 3/4 od sto, vknjižena posojila na stavbah tudi najmanj po 4 in pol od sto!! Ali

"Uboga Režika! — Ali vendar mi začerja vaše "štorije" že presedati. — Zato hočem to reč dokončati in vzbudim botra Torkarja, ki je umrl potekli mesec, ko je bil radi dolgega časa za zdehat požrl ribjo kost".

"To si pa prepovem!" zakriči mali Ludvik Mak in krili z rokami.

Boter Torkar Mrak mi je bil prodal svoj vinograd in svoje zemljišče proti temu, da mu dam dosmrtno pokojnino. Deset let sem mu nosil svoje svitile tolarje, zemljišče pa mi je neslo — figo. Naj bi spet oživel, pa bi moral spet segati v žep zanj. To bi ne bilo prav, gospod doktor!"

"Kaj vse ne zveržite skupaj! Nu, bodisi! Tu sem si domislil nekoga, ki nema ne žene, ne otrok, ne brata, ne sestre, pa vam je bil v lep opomin, svetleč vzgled in je zapustil svojih par kron bolnici. Mislim našega dobrega župnika, ki mu je bila vaša blaginja in vaša bitkost tako na srcu, da je iz ljubezni do vas v sanjah prehodil oni svet ter iskal Lukovičane po vseh voglih in kotih, naposled so ga napodili v vica in jih je dobil vse v — peklu! Kaj menite, ali bi ne obudil tega v življenje?!"

ni kruto varana nada odbora, zabeležena v letnem poročilu T. o. z. l. 1902, da se bodo stavbe "primerno obrestovale"?

Še nekaj! Če kdo hišo kupi in si v to svrhu izposodi denar, da bo vendarle, ako je le količkaj razsoden, prišteval obresti, ki jih plača za ta denar, k svojim zasebnim potrebam, k življenjskim stroškom, marveč k dohodkom hiše. Hiša mu tolike manj nese, kolikor znašajo stroški. Obresti posojila, najetega za nakup hiše, pa spadajo k stroškom hiše! Ne tako pri T. o. z. Letno poročilo l. 1907 teh obresti ne navaja pri upravi, marveč pri splošni točki "obresti", ki jih posojilnica plačuje za hranilne vloge, za vrnjena posojila, za reeskomp. itd. Seveda mora potem račun uprave na prvi pogled izkazovati večji dohodek hiš. Ali ni to olepšana bilanca?

Še nekaj bi lahko navedli, pa pustimo za danes. "Soči" samo svetujemo, da se ozre prej po svoji organizaciji, predno na to nspade, če tudi iz zakotja kake "svetovne" novice. Ne svetujemo ji hoditi na solnce s tolikim maslom na glavi, zakaj čakajo jo še hudi dnevi, dnevi ogorčenja prevaranega ljudstva, dnevi prokletstva gospodarske hudo prizadetih pristašev liberalne stranke. Z lažjo si ne bo več pomegala iz zsgate, kakor je to njena navada.

Naše opazke.

I.

Polemika bivših pobratimov nam je prinesla veliko zadobčenje. V teh člankih sta se dr. Tuma in A. Gabriček sama tako naslikala, kakor smo ju mi slikali v "Gorici" tekom zadnjih 9 let. Le Gabričekovo sliko je dr. Tuma še nekoliko izpopolnil.

Zdaj stoji pred nami, kakor živi in diha, veliki zdražbar Gabriček. — Ta človek je l. 1899 razbil slovo med goriškimi Slovenci; ta človek je preprečil v naslednjem l. 1900 zopetno zblizanje strank in pomirjenje duhov na Goriškem; ta človek hujska še dandanes in skuša sejati prepir v "Slovensko ljudsko stranko".

"O Bog ne daj! Ne, pustite ga rajši!" vzkliknejo brž nekatere postarne osebe. Tončka Ruska pa je menila: "Kaj naj pa počnemo z njim? Bil je star kot zemlja in gluh kot lonec, tako gluh — rečem — da je jel karati: "Slabo, prav slabo!" še predno je kaj čul od človeka. Nu, g. doktor, le pustite ga v večni slavi, saj zdaj imamo drugega gospoda, ki tudi nekaj velja. Prav dober gospod! Poje kot drčezeg in pridiguje kot seraf."

"To seveda ne morem ugovarjati!" reče dohtar, pa se odkaljšja in začne znova: "Tedaj pa moram poskusiti drugače. Oh, tu blizu vidim majhen križec. Skoro ga niti videti ni radi visoke trave in drugih cvetic, ki rasto okrog. Tam leži majhen otrok, ki je umrl v desetem mesecu. Kako, ko bi obudil tega, ki je jedva začel živeti. Pa ne, to bi bilo grešno. Kako radost živja zdaj! Angel je odtrgan od tega obupnega sveta, kjer se slišijo take stvari, kakoršne ste mi ravnokar pravili."

"G. dohtar, reče jokaje stara mati, "bil je naš otrok. Stara mati sem mu. Niti odstavljen ni bil; umrl je, ko je dobival zobe. Da bi bili videli, kako je bil

LISTEK.

Dohtar lukoviški.

Provansalski.

J. RAUMANILLE.

(Konec.)

"To gre imenitno!" si misli dohtar. — Umejem, umejem: dve ženski v hiši, to bi bilo grozno! — Saj je že ene dovolj. Obudimo torej koga drugega — kajti naposled, moji dragi, bom vendar moral koga obuditi. Ali koga pa? Kako bi bilo s pridnim mojstrom Lipetom?"

Ali Lipeta z Dola, gospod dohtar? reče zdaj Božter Drejač.

"Da, tega sem menil!"

"O moj ubogi oče! Bog mu daj večni pokoj. Storite mi ljubav, gospod doktor, in nikar ga ne vzbujajte, da ne bi videl prepira, ki vlada zdaj v naši rodbini. Srce bi mu krvavelo, kajti bila je njegova presrečna želja, da bi živeli njegovi potomci v miru in edinosti. Oh, kako nas je ljubil! . . . O Bog ne daj, da bi čul, da smo se zmerjali in topli in tožili zaradi par "blekov" sveta, ki nam ga je zapustil! Ostalo nas je šest: štiri fantje in dve dekleti, in vsak ima polno

hišo otrok; vsak gleda za se in obrača vodo za svoj mlin. — Oh, zares, nihče iz nas ni več prav vesel!"

"Tedaj niti vi nočete! . . ."

"Oprostite, gospod doktor! Če ga obudite, potem bi morali skladati zanj, da bi preživeli ubogega starca; to bi se ne spodobilo. — Ali časi so tako slabi, g. doktor. Saj veste, v vinogradih je "belokserca" (bolezen filoksera), žito ne plenje, krompir pa moramo sami jesti."

"Že prav, torej pustimo mojstra Lipeta pri miru! — Ker pa nisem prišel sem, da si bom nohte grizel in hočete tudi vi nekaj videti — nu, tedaj pa povejte, koga naj obudim?"

"Režiko!" zakliče zdaj krepko žena, "oh obudite mi Režiko!" In jela je hlipati, da bi se moral kamen usmiliti.

"Oh, nikar, g. dohtar!" vmeša se mahoma mladenka v besedo. "Samo le ne! O, da bi videli, kako je srečna! Na mrtvi postelji mi je vse razodela, kako si želi mlada umreti. In ko je bila mrtva, sem jej oblekla belo krilce in jej dela cvetni venec na glavo, da je bila kot nevesta. Prosim vas pustite jo; kajti danes je izginil njen bivši ljubljence z drugo..."

Dr. Tumo je rabil ta nadzračbar le kot sredstvo, da je napravil vnovič prepír. Sam dr. Tuma trdi, da razkol na Goriškem ni nastal radi razlike med klerikalizmom in liberalizmom, marveč edino le radi njegove osebe. „Gabršček se je z vso vneto zavzel za me, radi tega je nastal razkol“ — tako piše dr. Tuma v „Rl. Pr.“

In res! Po eni strani je slikal Gabršček v „Soči“ dr. Tumo kot poluboga, proglašal ga za požrtvovalnega, nesebičnega in najdelavnejšega izmed vseh dotedanjih poslancev; z druge strani pa je zmerjal druge slov. deželne poslance s troji, švadroneerji in sebičneži, ki hočejo dr. Tumo iz same zavisti moralno in materijalno uničiti.

To pretirano hvalisanje dr. Tume, to ostudno blatenje slovenskih poslancev je bilo le slepljenje javnega mnenja in dobro preračunjena hujskarija. Gabršček je slikal slovenske poslance kot trote, dr. Tumo pa kot njih žrtve, da bi deželo razburil, da bi volilce nahujkal proti poslancem in s tem napravil razpor. To se mu je tudi posrečilo. Zlaj pa čujte, kako brezvestno so hujskali slepili naše ljudstvo. Zlaj nam pripoveduje Gabršček v svojih člankih, da dr. Tuma ni bil tak, kakor sta ga on in „Soča“ slikala. Gabršček trdi zdaj, da je iskal dr. Tuma vedno — svoje interese, — da je bil — absolutist, — ki ni splohtpel drugačnega mnenja, nego je bilo njegovo, da je menjal svoje politično prepričanje z vsako luno, da je danes proglašal za črno, kar mu je bilo včeraj belo, ter da je — ozmerjal vsakogar — brez milosti, ako ni hotel verjeti v tako menjava od včeraj na danes.

V svojih člankih zdaj Gabršček tudi priznava, — da dr. Tuma ni bil nikaka „narodna žrtve“, — marveč da je postal vlad — svoje neznosnosti nemogoče — v družbi drugih deželnih poslancev.

To nam potrjuje tudi dopisnik „Slov. Naroda“, ki pravi: „Leta 1899 so objavili vsi slovenski goriški deželni poslanci, da z dr. Tumo ne sedijo več pri eni mizi, ker je to neznosen človek, ki opljuje in opsuje vsakogar, kateri ne skače ž njim vred iz ekstreme v ekstrem... Mi smo dobro razumeli tisto izjavo in se jej nismo čudili. Čudili smo se le temu, da ni — počilo že prej... Vsi napredni življi, na čelu jim Gabršček, so porabili tudi slučaj dr. Tume, da so udarili — po klerikalcih, in dr. Tuma je postal — zopet „narodna žrtve“; njegov nimbus je zrastel čez noč do velike višine.“

Tu imamo drzoceno priznanje, da je Gabršček vedoma in hotoma napadal slovenske poslance, in da je dr. Tumo proglašal za „na-

lep naš ljubljene! Ali Bog ga je vzel, udati se moramo njegovi volji. Zlaj imamo pa drugega, ki se prav dobro redi. Kar Bog naredi, vse prav stori, in kar vzame z eno roko, daje spet z drugo. Hči bi ne mogla hraniti dveh otrok hkratu, da bi si pa vzeli rednico, za to smo preubogi.“

Tedaj pa reče zdravnik: „Dovolj za danes, in več kot dovolj! Danes mi ne pustite, da bi napravil čudo dobro, pa v drugo tedaj; ali ne z obujanjem mrtvih — kajti mi morate priznati, da mi vi sami delate to nemožno! Z Bogom!“ —

***

Od tega časa je delal lukoviški dohtar — čuda. Pustil je mrtve v grobeh in žive pri življenju, da, marsikaterega hudo bolnega je rešil smrti.

Naposled pa je dobil ljudi, da jih je mogel zdraviti; od onega dne si je pridobil zaupanje pri ljudeh. Res, da ni držal besede onikrat na pokopališču, ali — na vsezadnje — to ni bila njegova krivda; za to so bili pač drugi vzrok! —

rodno žrtve“ le radi tega, da bi razburil ljudstvo in zasejal nov prepír.

To je tudi dosegel. Prvi so šli Gabrščeku na limanice naši tržani. Trgi Kobarid, Tolmin, Kanal in Bovec so poslali dr. Tumi navdušene zaupnice, v katerih so protestirali proti „ubijanju vrliga narodnega delavca“ dr. Tumo. Prepír se je polagoma zaenel v vse kroge in že l. 1900 je bil v vsej deželi ravs in kavs. Bližale so se tudi državnozbornske volitve, ki so provzročile še večje razburjenje.

Tedanji tržaški namestnik grof Goess je skušal Goriško pomiriti, slovenski stranki spraviti ter Slovence in avstrijsko misleče konservativne L-hce združiti proti ekstremni laški stranki. S to slovensko-laško koalicijo bi se bilo omejilo tedanje živahno gibanje laške iredente in skrbelo za deželo posebno v gmotnem oziru. Obetala se je popolna narodna enakopravnost, regulacija Soče in Vipave, dobava vode za Kras in Brda, podpora kmetijstvu itd.

Dr. Tuma je to akcijo grofa Goessa podpiral, — Gabršček pa ji je nasprotoval in prišlo ni ne do sprave, ne do koalicije, ne do narodne enakopravnosti in do gmotne podpore deželi. — Tega je kriv Gabršček.

L. 1900 je prepredil Gabršček tudi kompromis, po katerem bi bila šla v državni zbor brez volilnega boja dr. Gregorčič in dr. Tuma. Za tak kompromis sta bila dr. Gregorčič in dr. Tuma, zanj se je soglasno izrekel v seji 25. septembra 1900 tudi izvrševalni odbor narodno-napredne stranke. Ko pa je isti izvrševalni odbor 29. novembra definitivno sklepal o tem kompromisu, — je zmagal razdirajoči duh Slovencev, A. Gabršček, ter pokopal s pomočjo svojih figurantov kompromis in s tem zblizanje in pomirjenje goriških strank.

Za spravo potom poštenega kompromisa so bili starejši člani izvrševalnega odbora dr. Tuma, Ivan Sivnik, Mhael Zega, A. Jakl in Josip Pavletič, proti kompromisu pa je bil Gabršček s svojimi privrženci. Človeka zazebe v srcu, če pomisli, kdo je takrat odločeval o slogi na Goriškem. Gabrščeku so pomagali pokopati slogu na Goriškem tedanja politična otročaja Radi Konjedic in Franc Kocjančič ter državnika Peter Š. iz Čepovana in Ant. Lokar! — Ti možje so bili reprezentanti „ljudske volje“, oziroma slepo orodje A. Gabrščeka, ki je bil proti kompromisu, ker je hotel imeti prepír in boj. Ko bi se bila l. 1900 dosegla sprava, bi bil Gabršček — potisnjen v ozadje. — Tega pa ni maral in zato je bil proti kompromisu.

Videli smo, da je napravil l. 1899 Gabršček razdor in da je Gabršček prepredil tudi v naslednjem letu 1900 kompromis in pomirjenje slovenskih strank. Zato pa je ta človek odgovoren za ves ostudni bratomorni boj, ki traja med goriškimi Slovenci do današnjega dne že celih 9 let.

Razkol l. 1899 ni bil prvi, ki ga je Gabršček v svojem življenju napravil. Ta specialist na razdornem polju je pripovedoval v „Soči“ z nekakim ponosom, da je on pospešil l. 1889 dasi še mlad, že tretjič prepír in razpor na Goriškem. Treba je bilo — tako je pisal — le mojega prsta, da je vzkipele in da je požar zgorel z največjim plamenom.

L. 1900 je prepredil kompromis med slovenskima strankama in s tem zakrivil, da se ni polegel prepír v deželi. V naslednjih letih je napravil razdor v svoji stranki in dr. Tuma se je odtegnil v ozadje.]

L. 1907 se ni hotel pridružiti spravniki akciji dr. Frankota, češ, da na-

rodno-napredna stranka se ne more združiti s klerikalno, ker jo ločijo načela.

Komaj pa je prišel po dr. Frankota in socijalnih demokratov milosti v deželni zbor, že je nastal tudi v deželni hiši ravs in kavs. Zatajil je svoja načela ter zvezal se z laškimi klerikalnimi poslanci, da bi prišel z njih pomočjo v deželni odbor in da bi popolnoma izključil od deželne uprave „Slovensko ljudsko stranko“, ki reprezentuje, kakor je pokazal izid prvih volitev v splošni kuriji, večino goriških Slovencev. S to nenaravno zvezo je začrtal zdražbar že za prihodnost nove boje in prepíre. V pisni pogodbi, katero je sklenil „Slov. klub“ z laškimi klerikalci, je namreč tudi določilo, da zapustijo zavezniki deželni zbor ter tako izsilijo nove deželnozbornske volitve, ako bi pri volitvi dež. odbornika iz skupine veleposestnikov odločil žreb za laškega liberalnega kandidata.

To je kratka zgodovina dosedanjega razdornega delovanja goriškega nadzračbarja, katerega je eden naših najuglednejših mož po pravici imenoval „največjo nesrečo za goriške Slovence“, katerega je proslavljajal tudi neki ugledni laški poslanec kot dobroto, poslano goriškim Lahom iz neba, v boju proti Slovincem.

Dopisi.

Z dežele. — (Triperesna detelja naše kmečke stranke.) — Prvi matador te stranke je prilezel še-le ob 11. uri v gospodov politični vinograd, t. j. še-le takrat, ko si je napolnil žepe svitlih kron iz naših žuljavih rok. Kaj njemu mar za nas kmete. Njemu je-le, da si je zagotovil svoj obstanek.

Drugi je poseben eksemplar kmet, kojemu vse na svetu prav pride, le dela se boji bolj kot vrag križa. On je raje kmeta vklepal. Raje ta posel je izvrševal kot bi se oprijel kmetovega dela.

Tretjemu so nagromadili predniki premoženje iz kmetovih srag v podobi posojil na takozvane rekupere.

Ta „trifolium“ je izrpal iz nas kmečkih par sedaj kmečko stranko — samo zato — da se zgugajo vsi trije, kakor race, v dež. kolibo — preko nas. Stranka ni bila potrebna za nas, — marveč le za njih mandate. Vse lepe fraze in obljube agrarcev ostanejo na papirju. In mi kmetje bomo trpeli slej kot prej. Saj se poznamo.

Agrarce.

Iz Kostanjevica. (Naše slavno županstvo umira in se je dalo prevideti.) — Zadnji dopis v „Gorici“ (katero smo v nedeljo prejeli), popisuje razmere našega županstva v Temnici, imel je zaželjeni vseh. Došlo „Gorico“ je vse strastno prebiralo in se zanjo pulilo. Prišla je najbrže tudi pred oči našega očka župana, kraškega magnata v Temnici. Ta je menda sedaj poln žalosti in skrbi; sam ne ve, kam se podati in vedno po noči in po dnevi ga skrbi, kako bi si še kako urco podaljšal na svojem rahlem županskem stoličku.

Sami zoper sebe podali so rekurz l. volitve obč. zastopstva, ker jih ni bilo zadosti skupej izbranih. Pa tudi ta komedija je končana.

Že davno bi bile lahko volitve po „dobljenem“ rekurzu razpisane. A ne! Čakali smo že več nedelj in praznikov po maši, da se volitve razglase. A vse je bilo zastoj!

Ko pa je včeraj — v nedeljo — naš mežnar že davno odzvonil „Ave Marijo“, prisopiha ves potan in zmeden naš občinski obhodnik „Nani“ z belim papirjem v roki, ter jo udari naravnost v farož in kmalu potem k cerkveniku, ki je slučajno v cerkvi še pospravljaj. Kmalu za tem zasliši se iz lin glas velikega zvona! Vsi smo mislili, da je previdenga ter šli proti cerkvi, da sprejmemo in počastimo Gospoda Boga, ki se k bolniku podá.

Toda, kaj zagledamo pred cerkvijo? Obhodnik „Nani“ je na „placi“ stal ter ljudij pričakoval, da jim slovesno pove, da nove občinske volitve bodo dne 25. in 26. januarja 1909 po Kr. rojstvu v Temnici. (Krohot!) Mi pa smo si mislili: Naše sedanje županstvo in celo slavno starešinstvo zdaj umira, dalo se je prevideti pozno v noči, ter naznanilo dan svoje smrti, ki bo dne 25. in 26. jan.

Povabljeni ste torej vsi volivci iz Kostanjevica in Temnice, iz Lipe in nekateri iz Vojšičice, iz Sela, Korita in Hudegaloga, vsi učitelji in duhovniki in sploh vsi volivci I., II. in III. vol. razreda, da za gotovo pridete k pogrebu starega županstva in njegovega starešinstva ter da vržete s svojim glasom pečico zemljice na grob ter rečete: Naj v miru počiva! ker, če tudi se nima ponasati s kakimi občinskimi deli, vendar je krščansko „prevideno“ izgnilo iz pozorišča. To pa za to, da ne bo več z rekurzi nazaj hodilo strašit!

Šempas. — Takoči mesec smo imeli že dvakrat občni zbor zavarovalnice za govedo. Prvi redni, drugi izvanredni. Iz poročila predsednikovega posnamemo, da je 89 gospodarjev imelo zavarovanih 166 goved v skupni vrednosti 36.000 kron. Zavarovalnina se je plačevala po 1 od sto vrednosti zavarovane živine. Dasi je v občini v pret. letu poginilo nekaj goved, ni bilo mej zavarovanimi slučajev pogina. Obolelo je pač nekoliko goved, pa v vseh slučajih je imelo domače zdravljenje dober vseh; le v dveh slučajih je imelo društvo znatne stroške. V prvem je dalo gospodarju nekaj odškodnine, v drugem pa je dalo obolelo žival v sili zaklati.

Letni račun skazuje dohodkov 556 K 15 vin., stroškov pa 543 K 41 vin.

Nato je društveni predsednik župnik Grča opozoril zborovalce, da seje občni zbor že v prvi polovici januarja sklical, zato ker odbor nasvetuje razpust društva in obenem pristop k deželni zavarovalnici. Razložil je ustroj deželne zavarovalnice, povdarjal prednost deželne radi zveze po okrajih in navedel pripevke dežele.

Stvarno se o razpustu in pristopu ni moglo glasovati, ker je bilo le 45 udov navzočih, pravila pa tirjajo za ta slučaj prisotnost dveh tretjin društvenikov. Radi tega je predsednik precej napovedal izvanredni občni zbor.

Predsednik je zopet pojašnjeval dobre strani deželne zavarovalnice in priporočal pristop. Vnel se je o tem vprašanju živahen razgovor, katerega so se mnogi udje udeležili. Povdarjali so, da je sedanje društvo dobro poslovalo, da bo deželno imelo bolj zamolano upravo in da bo uprava dražja ter da se ne bo moglo stroške kriti z 1 od sto zavarovalnine. Slučaj v kronberški podružnici je tudi močno uplival. Konečno je predsednik dal vprašanje na glasovanje. Vsi udje so glasovali zoper razpust sedanjega društva in vsi zoper pristop k deželni zavarovalnici. Društvo bo torej nadaljevalo svoje poslovanje po sedanji poti.

Dovršile so se še nekatere potrebne dopolnilne volitve in izvanredni občni zbor se je zaključil.

Iz Vrtojbe, 21. jan. Sinoči si so zvolili naši komunisti se pogostiti s „koljino“ bivšega podpredsednika naših socialistov ter pobrali klobase in špeh. In k drugemu sosedu so šli si pa po pijače ter si nastavili zapečateni sod. Vse tako jim diši — le delo jim mrzi. Sicer ni se doznalo še, kdo so bili.

Politični pregled.

Državni zbor.

V sredo je imela poslanska zbornica svojo prvo sejo po počitnicah. Predsednik dr. Weiskirchner je v ganljivih besedah omenil grozno nesrečo, ki je zadela sosedno državo Italijo ter naglašal, da je tudi naše ljudstvo sočustvovalo s težko prizadeto zvezno državo.

Na to so bile prečitane došle vloge.

Med istimi se nahaja zakonski načrt o rekrutnem kontingentu za leto 1909; predloga finančnega ministerstva glede ureditve polaganega povišanja hišnonajeminskega davka in 5 od sto davka v mestu Trstu.

Nadalje je bila vložena vladna predloga glede ustanovitve samostojne pravne in državno-znanstvene fakultete z italijanskim učnim jezikom na Dunaju.

Potem je zbornica razpravljala nujne predloge glede dvojezičnosti pri raznih lokalnih železnicah na Češkem.

Med interpelacijami je bila interpelacija dr. Korošca o postopanju dunajskega rektorja, ki je nabil na uradni deski oklice nemškega narodnega sveta za Spodnje Štajersko. — Poslanec dr. Benkovič je interpeliral ministerskega predsednika, ali ve, da se je minister Schreiner udeležil glavne seje „Sülmärke“ v Pragi. V četrtek je razpravljala poslanska zbornica o vladni predlogi glede spremembe nekaterih paragrafov hišnonajeminskega davka.

Včeraj je poslanska zbornica soglasno vsprejela nujni predlog poslanca Kalina glede preskrbe udov in sirot pa v svojski padlih vojakov. Zbornica je vlado pozvala, naj tekom dveh mesecev predloži tozadevno postavlo.

Nato je prišel na vrsto nujni predlog posl. Mih'wartha o dijaških demonstracijah na dunajskem vseučilišču. Nujnost je bila odklonjena.

Prihodnja seja v pondeljek.

Avstrijska ministerska kriza.

Listi nsglašajo, da je položaj Bienenrothovega kabineta naravnost obupen, in da je gotovo, da izbruhne v kratkem ministerska kriza. Kot Bienenrothovega naslednika imenujejo pred vsem tržaškega namestnika princa Hohenlohe.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravnistvu: Iv. Kurinčič, kurat v Medani 20 K, Valentin Batič, kurat na Livku 10 K.

Nabrlo pri svatbi g. Adolfa Urbančiča z g. Ivanko Perinčič v Kobaridu 10 K.

Za „Božičnico“:

Iv. Kurinčič, kurat v Medani 5 K.

Za „S. Gregorčiča Dom“

je došlo našemu upravnistvu: Ob uri težkega slovesa iz prekrasnega trnovskega gozda zbrali Strelovi: bratec Erh, Albin, stric France in boter Dolf, 10 K.

Za „Slov. Sirotišče“

je došlo našemu upravnistvu: Iv. Kurinčič, kurat v Medani 15 K, (ravno tako za Alojzijevešče), Ivanka Scalettari v Mirnu 8 K.

Novice.

Shod kolonov bo jutri po blagoslovu v Kozani pri krčmarju Fr. Debenjak-u šte. 24.

Žrtve Gabrščekovih listov. — Gabrščekova „Soča“ in „Primorec“ hujskata že leta in leta proti prof. Berbuču ter ga zmerjata prav ko pijane barabe s „kvintalom neporabne mase“ itd. Ob lanskih deželnozborskih volitvah so napravili nekateri Biljenci kandidatu B. „pogreb“. Lovski čuvaj R. Čuk, 33 let star, oženjen, je predstavljal „duhovnika“, št. Frančeškin, 26 let star, delavec, pa „mrliča“, katerega so štirje nosili. Nekaj jih je šlo pred krsto, drugi za njo. Sprevod se je ustavil pred Nemčevo krmo. „Duhovnik“, ogrnjen v belo plahto, s kapo na glavi, je pel „Miserere“ in „Libera“, potem so vsi molili „Ave Maria“. Pri sprevodu so nosili trobojnico z napisom: „Smrt Berbuču!“

Ti nahujskani Biljenci so bili te dni obsojeni zaradi žaljenja vere vsak na deset dni strogega zapora z jednim postom. Pomilujemo te obsojene može in

mladeniče, ki so se dali po goriških hujskadih zapeljati k tako neprovidnemu dejanju. Na zatožni klopi bi bili morali sedeti pravzaprav hujskadi Gabrščekovih listov in pa še nekdo, ki bi bil lahko ves ta „pogreb“ preprečil, ko bi bil hotel le z mezincom ganiti.

Ivan Mrmolja, bivši občinski redar v Vrtojbi, sedanji urednik „Kmečkega Glasca“, je lani na javnem shodu pri Sv. Luciji irdil, da so med voditelji „Slovenske ljudske stranke“ tudi taki ljudje, ki cerkve že leta in leta od znotraj niti videli niso. Mi smo Mrmoljo že dvakrat pozvali, naj dokaže svojo žaljivo trditve s tem, da dotične voditelje imenuje. On tega ni storil. Očividno je, da je g. Ivan Mrmolja svoje poslušalce le furbal in „Slovensko ljudsko stranko“ obrekoval. To trdimo danes in ostanemo pri tej trditvi toliko časa, dokler Mrmolja ne imenuje „voditeljev“

Spremembe v sodni službi. — Deželno sodna svetnika v Rovinju Elvard Strausgitl je premeščen k okrožnemu sodišču v Gorico, dr. Silvij pl. Milost pa k deželnemu sodišču v Trst. Deželno sodnimi svetniki v Rovinju so imenovani: namestnik državnega pravdnika dr. Ivan Dalla Zonca v Rovinju ter okrajna sodnika deželnega sodišča v Trstu dr. Amadej Mattioni in dr. Emil Csastka.

Poroka. — V sredo se je poročil v Kobaridu g. Adolf Urbančič, mesar v Gorici z g. Ivanko Perinčič iz Kobarida. Na mnoga leta!

— Za po potresu ponorečene v Italiji se je nadalje nabralo po cerkvah slovenskega dela dežele: V Šebreljah 1671 K, v Kamnjah 23 K, v Batujah 77 K, v Kanalu 35 K, v Čerknem (drugi izkaz) 1144 K, v Podbrdu 42 K, v Tolminu 50 K, v Komnu 2732 K, v Solkanu 136 K, v Vel. Žbljaj 730 K, v Nabrežini 917 K, v Gabrijah pri Šmarjah 806 K, v Grgarju 27 K, v Štajku 12 K, v Štanjelu 11 K, v Gorjanskem 530 K, v Logjeh 1250 K, na Grahovem 1525 K, v Jamljah 1520 K, v Št. Mirnu 17 K.

— Goriški mesarji so si ustanovili svojo društvo. Predsednikom je izvoljen Josip Clufarin. Kak namen bo imelo to društvo, nam ni natančno znano. Nekateri pravijo, da bo skrbelo, da se cene mesu znižajo. To bi bilo hvalevredno, a jako dvomimo, da se to zgodi, kajti skušnjava nas uči, da ko mesarji ceno mesu enkrat zvišajo, ne znajo istih več znižati, pa tudi če je še tako nizka cena goveji živini. Sicer pa bomo mesarjem jako hvaležni, ako postavijo take cene mesu, ki odgovarjajo ceni goveje živine.

— Roparski napad med Tomajem in Križem. Josip Štok iz Dutovelj šte. 91 je bil 18. t. m. zvečer napaden od 3 tomajskih postopačev. Na potu se sežanskega semnja ustavil se je v Križu v gostilni, kjer se je pogajal za neko kravo. Ob takovih prilikah pa ljudje po navadi radi kažejo denar. Tako je storil tudi ta naš ubogi neprevidni revež. Ko je prišel iz gostilne do šepuljske ceste, zgrabili so ga omenjeni tolovaji, ga vrgli na tla ter mu vzeli ves njegov krvavo prisluzhen prihranek v svoti 60 kron. Drugega dne je javil takoj o dogodku žandarmeriji v Dutovljah. Žandarmerija je dotičnike kmalu zasledila ter jih odvedla na varno. Pri enem so našli še 15 kron, pri ostalih pa le malo drobiža.

— Električni tramvaj v Gorici. Nekdo nam piše: Včeraj sem ogledoval voz električnega tramvaja, ki se je ravno ko se je do mene pripeljal, za malo časa vstavil. Pri tem zagledam neki napis na vozu, ki svari občinstvo, naj ne stopa na voz ali z voza, dokler ta še teče. Huda jeza me prime ko vidim, da je ta napis samo lažki. Slovenec si torej naj kosti polomi kolikor jih ima, da se le Lahu kaj ne zgodi. Mar ima državna oblast samo glede Lahov dolžnost skrbeti za njih telesno varnost, ne pa tudi glede Slovencev, da kaj takega dopušča? Bil sem tako vzburljen, da se mi je celo v noči o tem sanjalo. In sanjalo se mi je,

da sem srečal šefa varnostnega urada ter mu izrazil svojo ogorčenost radi take žalitve goriških Slovencev. On pa mi je odgovoril: „To vendar ni žalitev Slovencev, ampak Lahov. Tramvajski konsorcij je pač gotovo tega mnenja, da je Slovencev to samo ob sebi razumljivo, da je skrajno nevarno, med vožnjo na voz ali z njega skakati, in da je edino Lah tako zabit, da se mu mora to še le povedati.“

— Električni tramvaj v Gorici teče, a oddan prometu ni še. Magistrat je izdal razglas, da se morajo vsi vozovi, izvoščeki in drugi vozniki umakniti s tramvajevih tračnic, ko tramvajevi spredovniki dajo znamenje z zvoncem. Ljudstvo mora paziti, da ne bo oviralo vožnje tramvajev.

Izvoščeki, kolesarji in avtomobilisti ne smejo nazlo voziti po Raštelu, pred nadškofjo, na koncu Gosposke ulice in po Stolni ulici, posebno kolesarji morajo peš hoditi po teh krajih. Na ovinkih se mora voziti počasi. Kdor bi zagrešil kaj tu navedenega, se bo kaznoval z globo od 2 do 200 K, oziroma z zaprom od 6 ur do 14 dni. Občinstvo se opozarja, da se ne dotika električnih žic, posebno v slučaju, da bi se katera utrgala.

— Izpred sodišča. Dne 21. t. m. je stal pred okrožnim sodiščem 19-letni Jarij Klemenčič s Pečin. S svojim stricem Ivanom Kobal je pil dne 9. avgusta minolega leta v neki gostilni na Ponikvah. Stric Kobal je rekel nečaku Klemenčiču: „Ti otroče, boš pilo moje vino!“ Bese da „otroče“ je Klemenčiča tako razjezila, da se je zagnal v strica in mu prizadel težke telesne poškodbe, rekši, da on je fant, mladenič, mož, ne pa otroče. Sodišče je „možu“ Klemenčiču prisodilo 2 meseca zapora. Sedaj šele je Klemenčič pravi možak!

Nadalje je stal pred okrožnim sodiščem 38-letni Lovrenc Štekar iz Čerovega, bivši sodni sluga, češ, da je dne 17. novembra ukradel dvokolo nekemu Antonu Koršiču, ki se je nahajalo na cesti, ki pelje v Gorenje Čerovo. Sodni dvor ga je spoznal krivim in obsodil Štekarja v 6 mesecev ječe z enim postom in trdim ležiščem v mesecu.

28-letni Anton Božič iz Dol. Tribuše je nevarno ranil Andreja Lapanja z nožem. Zadal mu je v repiru hudo rano. Obsojen je bil v 3-mesečni zapor z enim postom in trdim ležiščem v mesecu.

— Vabilo k občnemu zboru „Dornberškega izobraževalnega društva“, kateri se bode vršil dne 2. februarja t. l. v občinskem domu ob 3. uri pop. Dnevni red: 1. Volitev novega odbora. 2. Vpisovanje novih članov. Odbor.

— Konj se je splašil v četrtek poštnemu postiljonu Jenešu, ko je zagledal električni tramvaj. Postal je tako besen, da se je v trenutku voz prbrnil s postiljonom vred, ki je dobil znatne poškodbe na glavi in v ledju.

— Vsed iglinega zbodljaja je umrla v Gorici 19 letna šivilja Karolina Glesig. Stvar se ji je zdela začetkom malenkostna. Naposled so se bolečine shujšale tako, da je mladenka podlegla smrti valed zastrupljenja krvi.

— Umrl valed opeklin je 2-letni sinko občinskega redarja v Sezani.

— Lasje so se užgali 17-letni deklici dne 17. t. m. v Brestovici valed tega, ker je glavo naslonila preveč blizu ognja. Ko je zapazil bratranec deklice, kaj se je zgodilo, zagrabil je škap voče in vliil dekletu na glavo in s tem preprečil nesrečo.

— Galanten kavalir je nek Karol Fibich, ki se je predstavljal za lastnika nekega kinematografa v Trstu. Nastanil se je dne 17. novembra minolega leta v Gorici v restavraciji „Al Corso“ na tekalističu Josipa Verđija s svojo družino in sicer z ženo in 5 sinovi. Družina se je pustila streči kavalirsko; z najboljšo jedačo in pijačo se je gostila. Pa tudi stanovanje je imela elegantno. Čez nekaj

časa pa je Fibich izginil, pustivši družino samo v restavraciji. Pizzul, lastnik restavracije, ko je opazil, da njegovega gosta ni več v restavraciji, se je dal informirati od neke druge strani o tem Fibichu in izvedel, da nima nič svojega. Zato je rekel Fibichovi družini, da je ne more vzdržavati več v svoji restavraciji in da naj se obrne do druge dobre duše, ki bi bila tako prijazna ter jo tako gosposko brezplačno redila in da on je storil v tem oziru več kot svojo dolžnost s tem, da si je „zatolkel“ s Fibichovo družino do 1000 K. — Fibich pa bo sedel za to „uslugo“, katero je napravil restavraciji, v onem hotelu, kjer se je in pije zastoj a ne pečenke in raznih likerjev, pač pa šizol in voče.

— Goriški obrtniki in trgovci prirede dne 30. januarja t. l. državinski večer pri „Jelenu“ ob 8^{1/2}. Svira vojaška godba. Vabijo se, da se polnoštevilno vdeležijo, sosebno ker je čisti prebitek namenjen „udovinski in sirotinski ustanovi Trg. obrt. društva v Gorici“. Vstopnina K 1, dame proste.

— Ljubljansko veteransko društvo razpuščeno. — Ljubljansko veteransko društvo je sklenilo septembra meseca slovensko uradovanje ter je dalo 200 K podpore ranjencem. Deželni predsednik Schwarz je na Dunaj poročal o tem postopanju, kakor da bi bilo demonstrativno in tudi res izposloval, da je cesar odložil protektorat tega društva ter prepovedoval nositi na zastavi državni in deželni grb. Posledica temu je bila, da je kranjka deželna vlada razpustila društvo.

Ko je častiti predsednik veteranskega društva, g. Mikalič, patrijot od glave do nog, začel o razpustitvi društva, se je jokal kot otrok ter je valed žalosti tako obolel, da je moral v posteljo. Deželna vlada že ni predložila g. Mhaliča v odlikovanje povodom cesarjevega jubileja, dasi je g. Mhalič brezdvomno eden najboljši patrijot v Avstriji in za patrijotično misel velezaslužen, sedaj je pa razpustilo še veteransko društvo.

Poslano.

Glasm sklepna načelstva in nadzorstva „Mizarske Zadruga“ v Solkanu z dne 28. novembra 1908 prodale sta se zalogi na Reki, Via delle Pile št. 2 ter v Spljetu, Blokada sv. Dujme in na obali, in sicer po bilančni vrednosti, dne 31. decembra 1908; zalogi se bosta vodili nadalje pod našo tvrdo a z dostavkam protokolacije novih lastnikov.

Inventarje sestavila sta predsednik načelstva ter član nadzorstva g. Josip Srebrnič, koje so gg. kupovalci brez prigovora priznali in koji so v popolnem soglasju s tozadevnimi računi centralnega knjigovodstva „Mizarske Zadruga“ v Solkanu.

Odbora „Mizarske Zadruga“ prišla sta po temeljitem razmotrivanju položaja do tega sklepa, ker razlogi, ki so bili merodajni ob ustanovitvi lastnih zalog, danes več ne obstojajo vsled česar odda v kratkem tudi zalogo v Trstu.

V letu 1903, ko so se zaloge ustanovljale, je izdelala „Mizarska Zadruga“ letnih kron 250.000 pohištva, katero pa ni bilo mogoče varno in dobičkasno oddajati; danes proizvede „Mizarska Zadruga“ blizu 1.000.000 kron raznih izdelkov, katere zamore z lehkoto oddati, ne da bi v tej potrebovala lastnih zalog, ki so zahtevale obširen uradniški aparat, nudile pa niso v tem razmerju varnosti in ugodnosti zadružnikom. nasprotno, moralo se je celo velike množine pohištva za zaloge od ptujih producentov dobavati, da se je zadostilo zahtevam svojih cenjenih odjemnikov, kar je imelo za posledice, da smo morali odgovarjati za dobroto ptujih izdelkov, kar je nemalo škodovalo našemu ugledu.

Zahvaljujemo se našim čl. odjemalcem na dosedanji naklonjenosti, ter pripravljamo najtopleje naše naslednike na Reki in Spljetu, zagotavlja, da bomo i nadalje s svojimi najboljšimi proizvodi iste po moči zalagali.

Ob tej priliki dovoljujemo si opozoriti čl. občinstvo, da smo pričeli v obširnem slogu izdelovati finejo hišno opravo (Palace-Hotel-Typon), ter da smo v položaju, izvrševati največja naročila.

»Mizarska Zadruga« v Solkanu vpisana z omejenim jamstvom.

Rojaki! podpirajte slov. šolstvo
= v Gorici! =

Stavbena Ivrčka
Znidarčič & Stepančič
Gorica
Tržaška ulica številka 29.
se priporoča sl. občinstvu in drugim korporacijam za izdelovanje vsakovrstnih stavbenih del.
Prevzema nadzorstvo in izdelovanje načrtov ter statičnih računov.
Za obila naročila se topla priporočata
Znidarčič & Stepančič.

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori, na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
Trguje tudi z **opeko**, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stikalnic itd.

Kaj se vam ne zdi
Ceresova jedilna mast
iz kokosovih orehov najboljša.
Ta mast ni le samo najfinejša in najčistejša, ona je tudi najcenejša in najizdatnejša iz med vseh masti, katere kupim.

Le poskusite in ne boste se kesali!

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotiškem slogu izdeluje
A. Černigoj-Gorica.

V Brdih
se proda lepo pošestvo, ugodno za dveh ali treh kmetov. — V najem pa se odaste dve lepi stanovanji s prijetnim vrtom (jako ugodne za penzioniste).
Natančneje pove g. Anton Prinčič v Biljani

Razglas.
C. kr. okrajni šolski svet razpisuje zmanjševalno dražbo za oddajo poprav šolskega poslopja Podbrdom na dan 4. februarija t. l. ob 2 uri popoldne v uradni sobi.
Troškovnik je razpoložen ob uradnih urah pri c. kr. okr. šolskem svetu na ogled.
Vadij v znesku 60 K položiti je pred dražbo.
C. kr. okr. šolski svet v Tolminu dne 18. januarja 1909.
Predsednik.

Svoji k svojim!
Staroznana narodna tvrdka:
Anton Iv. Pečenko
GORICA, ulica Jos. Verdi 26

postreže pošteno in točno s pristnimi belimi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pyljenjskim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim protivinskim pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčkih in steklenicah; z domačim pristnim tropinovecem I. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.
Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franko goriška postaja.

Cene zmerne.
Ivan Bednařik
priporoča svojo **knjigoveznicu**
v Gorici
ulica della Croce stev. 6.

ZAHVALA.
Za izkazano iskreno sočutje ob prebitki izgubi umrlega mojega preljubljenega nepozabnega sina
EVGEN-a ŠTROSER
uradnika drž. železnice,
kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo k večnemu počitku, izrekam tem potom svojo iskreno zahvalo vsem uradnikom državne železnice za spremstvo in za krasni venec, posebno pa gospodu načelniku državnega kolodvora. Dalje vsem drugim gospodom in gospicem, ki so spremljali pokojnika k večnemu počitku.
V GORICI, 21. januarja 1909.
Žalujoča mati.

V najem
se odda v Kanalu na trgu stara, znana gostilna
„pri Čarbonu“.
Obrniti se je na lastnika M. Zeqa v Kanalu

Poprava in komisijska zaloga dvokoles in šivalnih strojev pri
Batjelu
Gorica

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franko.
Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem.

Pijanosti ni več.

Uzorec tega čudeznega izdelka „COZA“ se pošlje brezplačno.
More se dati v kavi, v mleku, v pivu, v vinu ali v jedilih ne da bi pivec to zapazil. Prašek „COZA“ učinkuje čudovito, tako da se pivcu pristudi alkohol in vse alkoholne in močne pijače. Ta prašek deluje tako mirno in gotovo, da mu ga smejo dati žena, sestra ali hči dotičnika, ne da bi on zapazil, kaj je resnično povzročilo njegovo zdravljenje.
Prašek „COZA“ je prinesel mir v tisočere družine, je rešil ogromno oseb sramote in ponižanja, da iz takih oseb je celo napravil čvrste, močne in vsakega dela zmožne ljudi. Ta prašek je že marsikatera mladeniča spravil nazaj na pravo pot sreče ter je podaljšal za mnogo let življenje mnogim osebam.
Zavod, ki poseduje ta čudodelni prašek, pošlje vsem onim, ki zahtevajo knjigo s 1500 zahvalami in en vzorec. Dopisuje se v nemškem jeziku.
Zajamčeno je, da je prašek popolnoma neškodljiv.
COZA ISTITUTE 62, Chancery Lane London 257 (Anglija)
Na pisma je djati znamko 25, na dopisnice za 10 stotink

Kinematograf Salon Central.
Veliki električni
BIOSKOP
Internacionalno gledišče, živčih, govorečih, pojočih in igrajočih podob. Umetniško in tehnično vodstvo: Arhitekt A. Tscherne.
Samo 4 dni za videti! 24. 25. 26. in 27. januarja.

Tragični dogodki iz grozovitega potresa iz Mesine.
Drugi oddelek pretresljivih dogodkov grozne podzemeljske moči, krivda predstavljajoče nesreče:
Prevažanje živil iz ladje. — Vdrtje obrežja in železnice. — Goreče poslopje mestnega magistrata. — Spravljanje denarnih omar iz hranilnice. — Beg ljudstva iz mesta pri drugem potresu. — Strah prebivalcev. — Odid ostalega živečega ljudstva na ladjo.
Messina pred potresom.
Zadnje povzetje prekrasnega mesta pred grozno nesrečo.
In več drugih smešnih slik.
Predstavé ob delavnikih ob 5½, 7 in 8 uri zvečer. V nedeljo predpoldne ob 11 uri predp., popoldne ob 2., 3., 4., 5., 6., 7. in 8. uri.

Rihard in Felix Majer
Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30
erarni liferanti kupujejo in prodajajo seno, slamo, rezanico in krompir vsake vrste pod najugodnejšimi pogoji.
Velepodjetje prve vrste v lastnem obratu z lastno parno silo.

Naznanilo.
Tem potom naznanjamo slav. občinstvu, da je tvrtka SAUNIK - DEKLEVA 12. t m. likvidiralo (oziroma razdružilo.) Obenem sl. občinstvo opozarjamo, da od sedaj naprej vodiva vsak za-se svojo trgovino z dvokolesi in šivalni stroji. Priporočamo se sl. občinstvu za nadaljno naklonjenost, in bilježiva z odličnim spoštovanjem
Josip Dekleva. **Ig. Saunig.**
Gorica, 23. januarja 1909.

ZNIŽANE CENE!!
VSAKDO
ki pride na trg v Gorico nakupovat si razne potrebščine za zimo naj si v lastno korist ogleda poprej blago v solidni domači trgovini
I. ZORNIK v Gosposki ulici št. 11.
Tu dobi posebno veliko zalogo zimskih pletenin Jaegersraje, rokavic, nogavic, golenic, volnenih rut, volnenih in svilenih šerp, kožuhovnih boa, gorskih podoblek vsake velikosti, volno i. t. d.
Najlepša zaloga bordur za obleke, svile, zamete pliša, in vsih potrebščin za šivilje; Pasove, moderce, dežnike, predpasnike, galoše i. t. d. — Vence cvetlice in pajedane za neveste. Usnjate torbice, toaletna mila, dišave, glavničke itd. — Gorke Himalaya čevlje vsake velikosti, posebno priporočljive proti trganju v nogah.
Ta teden znatno znižane cene.
ZNIŽANE CENE!!